

• N:o 122

Halleyn tähti

Kaksinäytöksinen näytelmä

Kirjottanut

Väinö Kataja

ARVI A. KARISTO, HÄMEENLINNA

„Seuranäytelmiä.“

Ottaessanne jonkun seuranäytelmän esitettäväksenne, ostakaa aina lähimmästä kirjakaupasta tahi suoraan kustantajalta niin monta kpl. kirjasta, kun esitettävässä näytelmässä on suurempia osia — hyöty siitä tulee molemminpuoliseksi.

Sarjaan „Seuranäytelmiä“ kuuluu yksinomaan alkuperäisiä kapaleita. Alla lyhyesti mainitaan niiden nimet ja hinnat ja sulkujen sisällä tarvittava henkilöluettelo. Täydellisempi luettelo lähetetään kernaasti pyydettyä.

- N:o 1 Kokouksesta palattua, 1 n. Väinö Kataja. (6 h.) 50 p.
N:o 2 Wapaaviikolla, 3 kuv. Arvi K. (6 h.) 40 p.
N:o 3 Kantopään lukuhuoneella, 2 n. Väinö Kataja. (8 h.) 75 p.
N:o 4 Pestuupäiviä Rannanpäissä, 1 n. K. O. Tanner, (10 h.) 50 p.
N:o 5 Ei sovintoa ennen uhria, 3 kuv. Yrjö A. K. (11 h.) 75 p.
N:o 6 Muistojuhla, 1 n. K. O. Tanner. (13 h.) 50 p.
N:o 7 Iimäellä, 1 n. Santeri Rissanen. (7 h.) 75 p.
N:o 8 Kulkijan palatessa, 1 n. Heikki Soisalo. (9 h.) 75 p.
N:o 9 Tuli on irti, 1 n. Frans Viitanen. (9 h.) 50 p.
N:o 10 Aatteen voima, 4 n. M. P. (17 h.) 1:50.
N:o 11 Mestari Muikkunen, 2 kuv. Mikko Puhurinen. (8 h.) 75 p.
N:o 12 Kukistuva suuruus, 3 n. Eino Haapanen. (7 h.) 50 p.
N:o 13 Juhannus-iltana, 1 n. Urho Haapanen (10 h.) 50 p.
N:o 14 Amerikasta palattua, 1 n. Aapo S. (11 h.) 50 p.
N:o 15 Rouva Kivi, 3 n. Liina Asikanus. (9 h.) 1 mk.
N:o 16 Nuottanuotiolla, 1 n. Korhos-Heikki. (7 h.) 60 p.
N:o 17 Rikkaus ja rakkaus, 2 n. K. O. Tanner. (8 h.) 1 mk.
N:o 18 Herra Koulumestari, 1 n. Urho Haapanen. (3 h.) 50 p.
N:o 19 Kauppiais taskussa, 1 n. Aatami Kahra. (9 h.) 75 p.
N:o 20 Mestarin rakkausseikkailut, 2 n. U. Haapanen. (8 h.) 75 p.
N:o 21 Rukkaset, 1 n. Korhos-Heikki. (7 h.) 75 p.
N:o 22 Metsän povessa, 1 n. Raiju Ranta. (10 h.) 75 p.
N:o 23 Hakalan rahat, 2 n. Suru. (9 h.) 75 p.
N:o 24 Kaksi mestaria, 1 n. Urho Haapanen. (4 h.) 75 p.
N:o 25 Kolmen markan koneenkäyttäjät, 1 n. Y. Heilala. 8 h. 75 p.
N:o 26 Torpparit, 3 n. Urho Haapanen. (7 h.) 75 p.
N:o 27 Pullanpyörittäjäin kokous, 1 n. Y. Heilala. (10 h.) 50 p.
N:o 28 Suomen päivä, Runokuv. Urho Haapanen. (3 h.) 50 p.
N:o 29 Arvausto, 3 n. Yrjö Heilala. (11 h.) 75 p.
N:o 30 Rakkautta ja politiikkaa, 1 n. A. T. (7 h.) 75 p.
N:o 31 Patruunan palveluksessa, 3 n. A. T. (12 h.) 75 p.
N:o 32 Työlakko, 3 n. Urho Haapanen. (10 h.) 1 mk.
N:o 33 Taistelua ja epätoivoa, 3 n. Jukka Pohjola. (13 h.) 1 mk.
N:o 34 Kullervo Tuonelan joella. — Nyyrikki ja Tellervo. —
Sinippiat. 3 Runokuv. Urho Haapanen. (3—4 h.) 1:25 p.
N:o 35 Uusi Pastori, 2 n. Evald J. (7 h.) 75 p.
N:o 36 „Neidon mieli michelähän“, 1 n. T. Kiviaho. (7 h.) 50 p.
N:o 37 Laittomuuden aikana, 4 n. K. O. Tanner. (19 h.) 1:50.
N:o 38 Syiden kirous, 3 n. L. E. J. (11 h.) 1 mk.
N:o 39 Aili, 3 n. A. T. (9 h.) 75 p.
N:o 40 Katovuosina, 3 n. Aukusti Simelius. (15 h.) 1:50.

HALLEYN TÄHTI

KAKSINÄYTÖK SINEN P I L A

KIRJOITTANUT

VÄINÖ KATAJA

KUSTANTAJA

ARVI A. KARISTO, HÄMEENLINNA

THÄT NYLLIAH

RAKSINYTÖKSINEN PILA

Tämän näytelmän esitysoikeuden saa jokainen, joka kirjakaupasta tai kustantajalta ostaa vähintään 5 kpl. tätä kirjaa.

HÄMEENLINNA 1910,
O. Y. HÄMEENLINNAN UUSI KIRJAPAINO

HENKILÖT:

Mäki-Matti, mökin mies, mylläri.

Josefiina, hänen vaimonsa.

Uno Akseli, heidän poikansa.

Olkkos-Kaisa } Naapurin mökin akkoja.

Aapon Leena }

Luhtaniemi } Talollisia, lähimpiä naapureita.

Ojalainen }

Uno Akseli:

Jopa tuli mies _____ aikaa. (Röyhkeä ja näyttää tyytyväiseltä.)

Josefiina:

(Kääntyy Uno Akselin päin.) Eihän vain ole näpistännyt kukaan sinua, koska huulet ovat noin rosvot... Saat taas kimmunsi...

Uno Akseli:

Kyllä minä jo miehen vastaan. (Nauru ja alkaa hommita pilluunsa, kokee karkotuksen josta tietää olevan sinun tyhji.) Jaa, jaa... Tällaista kaittekin pillullisen naurunsa karttaa.

NÄYTTÄMÖ:

Mäki-Matin pirtti. Kaksi akkunaa. Ovi perällä. Vasemmalla uuni. Uunin ja akkunan välissä kangaspuut. Orsilla ja seinillä kaikenlaisia työkaluja: kirveitä, sahoja y. m. Talvi-ilta. Josefiina kutoo. Uno Akseli syöpi pöydältä, joka on akkunan luona. Uno Akselilla on povessa iso silavankimpale, josta leikkaa saalaa niin ettei Josefiina näe, joka istuu selin ja kutoo.

Uno Akseli:

Jopa tuli mies täyteen monesta aikaa. (*Röyhetelee ja näyttää tyytyväiseltä.*)

Josefiina:

(*Kääntyen Uno Akseliin päin.*) Ethän vain ole näpistänyt äijän silavaa, koska huulesi ovat noin rasvaiset...! Saat taas äijän kimpuusi...

Uno Akseli:

Kyllä minä jo miehen vastaan. (*Nousee ja alkaa hommata piippuunsa, kopistaa kukkaroansa, joka tuntuu olevan aivan tyhjä.*) Jaa, jaa... Taitaapa kuitenkin piipullinen nuuskuja karttua.

Josefiina:

Että viitsit tupakatta olla, nuori mies! Mahdoit mennä Luhtaniemeen työhön, kun käytiin pyytämässä... Olisit saanut sievät tupakkarahat.

Uno Akseli:

Joo, mutta mikä sinne lähtee kylmettynyttä tunkiota sysimään ja itseänsä paleluttamaan.

Josefiina:

Ole sitten nälässä ja repaleisena koko elinaikasi! (*Katsellen Uno Akselia tarkemmin.*) Näenhän minä, että silavaa olet syönyt...

Uno Akseli:

Kohtapa tuo tulee mailman loppukin! Mitäpä mitään säästämään... Olisi viisainta, että kaikki söisivät ja lepäilisivät nämä viimeiset kuukaudet...

Josefiina:

Kylläkai sinä siihen olisit! Vaan saatpa nähdä mitä äijä sanoo... Hiuksesi kiskoo päästäsi! Saat nähdä... Olisi ennen jo kiskonut, mutta minä olen aina tullut puolestasi.

Uno Akseli:

Se on ollut ennen se, mutta tulkoonpa nyt...

Josefiina:

Siirryppä nyt vähän tuonemmaksi haisemasta!!

Uuno Akseli:

Eikös teillä ollut tupakkaa kukkarossanne?

Josefiina:

(*Heittää hänelle tupakkakukkaron.*) Tuossa nyt on kelvoton! (*Aapon Leena tulee.*)

Aapon Leena:

Kirkas on ilma ja tähessä taivas... Näinä päivinä pitäisi nyt sen maailman lopun tähden näkymän täälläkin. Oletteko kuulleet, että se jo on nähty etelässä?

Josefiina:

Ei ole kuultu... Istu Leena! Uuno Akseli ota rokkisi penkiltä, että Leena pääsee istumaan. Vai on nähty... No, lopun edellä se on tämä lauha talvi... Se tähti ja sen kiehuva pyrstö ilmaa lämmittää.

Aapon Leena:

Niin tekee! Huonoa kuuluu taas lehdissä olleen. Ennustavat, että yhteen lyövät se tähti ja tämä maa, että maa halkeaa ja hiileksi palaa... (*Panee piippuunsa.*)

Uuno Akseli:

Joo. Se on Halley'n tähti ja siinä hännässä kuuluu olevan niin paha haju, ettei kärpän hännästä sen pahempaa tule...

A a p o n L e e n a :

Sinistä höyryä kuuluu olevan ja sanovat, että jos maan päälle sitä höyryä laskeutuisi niin paikalle tappaa.

J o s e f i i n a :

Voi sentään! Vaan jumalattomat eivät pelkää, vaan . . .

A a p o n L e e n a :

Vaan juovat, syövät ja mässäävät hamaan siihen päivään asti, jona . . .

J o s e f i i n a :

Tässä tulitikkua.

A a p o n L e e n a :

Joo. Joo. Ojalaisessa äsken istuin ja kuuntelin kun lehdestä luettiin tähdestä . . . (*imee piippua*) luettiin, että ensi Erkin päivänä keväällä tulee maata likelle ja silloin . . . silloin hiilenä on koko maailma . . . Ja kadotuksen kita aukenee kaikille uskottomille . . .

J o s e f i i n a :

Mutta eivät sitä ihmiset usko . . . Kuuluvat sanovan, ettei koko maata hävitä, vaan osan . . .

A a p o n L e e n a :

Siinäpä se onkin! . . . Kukin uskoo, ettei se hänen kohdalleen satu.

Josefiina:

Joo, joo. Kirjoitettu on, että merkkiä pitää oleman auringossa ja kuussa...

Aapon Leena:

Niin ja tähdissä.

Josefiina:

Niinpä tietenkin. Joo, joo. Ihmisen pitäisi aina olla valmis...

Uuno Akseli:

Nyt pitäisi kaikkien oleskella laiskana ja syöskennellä parhaat eväät pois... Niin minä tekisin...

Aapon Leena:

Jumalaton poika! Muista tulista helvettiä, johon joudut, ellet armoa saa...

Uuno Akseli:

Tulee sinne muitakin...

Josefiina:

(Itkee.) Yhden lapsen olen synnyttänyt... tuon Uuno Akselin ja tuommoinen jumalaton hänestäkin tuli...

Aapon Leena:

Ja laiska. Miks'et antanut koivunvarpua silloin kun aika oli...

(Oven takaa kuuluu kolinaa ja kirouksia.)

Josefiina:

Nyt tulee äijä kotia! Katso itseäsi Uuno Akseli...

Mäki-Matti:

(Lyhyt ja paksu miehen tallukka tulee, kiroten suun täydeltä karkaa hän Uuno Akselin kimppuun ja tarttuu hiuksista kiinni.) Sinä kelvoton olet syönyt silavani! *(Uuno Akseli koettaa tarttua ukkoa kurkusta kiinni, mutta äijä ei hellitä kouriaan hiuksista.)*

Uuno Akseli:

Laske irti kirottu äijä! Älä raada hiuksia!...

Mäki-Matti:

Kyllä minä sinut...

(Aapon Leena siunaa ja pakenee loukkoon. Josefiina kiepsahtaa nopeasti kuin orava kangaspuiden penkiltä, hakee asetta ja löytää nurkkahyllyltä vanhan, paksun viirsikirjan, jonka lennättää Matin silmille.)

Josefiina:

Älä tapa poikaa... kölliskö siinä! *(Matti löysää kätensä ja Uuno Akseli livahtaa ulos.)*

Aapon Leena:

Maa ja helveti teidät nielee... Jumalattomat ihmiset! Onko tämä kristillistä avioliittoa, kun maailman loppua ihmiset ennustavat...

M ä k i-M a t t i:

Rietas ämmä! Ja isävainajan vanha virsikirja!
Ulos minun huoneestani, sinä vanha susi. (*Uhkaa
Josefiinaa, joka sieppaa jotakin hartioilleen ja pake-
nee ulos.*)

M ä k i-M a t t i:

Isäntä minä olen talossani...

A a p o n L e e n a:

Ettes häpeä!

M ä k i-M a t t i:

Poika syönyt ison kimpaleen silavaa, oppii var-
kaaksi samoin kuin äitinsäkin...

A a p o n L e e n a:

Josefiina elättää itsensä ja poikaa ruokkii...
Kuinkahan kävisi kun molemmat olisivat sinun eväil-
läsi? Vaan herra sinua vielä rankaisee, mies...

M ä k i-M a t t i:

Ennenkun vihille menin, niin keskinäinen puhe
on semmoinen ollut, että Josefiinan pitää omin ruo-
kinensa elää ja jos lapsia tulee, niin hänen pitää ne
hoitaa... Minuun eivät kuulu kumpikaan... Huo-
neessa olla saavat ja minun lämpimässäni...

A a p o n L e e n a:

Vaan kohta tulee se päivä, jona astut taivaallisen
tuomarin eteen... mies...

M ä k i - M a t t i :

(*Ottaa virsikirjan laattialta.*) Ohoh sentään.

A a p o n L e e n a :

Josefiinatta olisit monta kertaa nälkäänkin kuol-
lut... Vaan muista sinä mies, että ensi ke-
väännä, Erkin päivänä, astut isomman Herran eteen,
joka syntisi tietää...

M ä k i - M a t t i :

Vaan niinpähän sanoi Virnemäen Heikki, että kir-
joitustenkin mukaan pitäisi vielä maailman seisoa
vajavan sata vuotta...

A a p o n L e e n a :

Vaan mitäs sanot siihen kirjoitukseen, joka näyt-
tää, että merkkejä pitää näkymän auringossa, kuussa
ja tähdissä... Lienetkö kuullut, että lännen taivaalla
on jo nähty, pitkä pyrstö perässä...

M ä k i - M a t t i :

En ole kuullut! Vai on nähty! Puhui se opet-
taja... vaan leikkiä taisi laskea... Sanoi hännän
olevan monta penikulmaa pitkän.

A a p o n L e e n a :

Herra rankaisee kaikkia ihmisiä heidän pahuu-
tensa tähden... Matti, Matti, kuinka on sinun syn-
tisen laita?

Mäki-Matti:

Ohoi, hohoi... voi sentään!

Aapon Leena:

Oletko valmis lähtemään?

Mäki-Matti:

(Istuu käsi otsalla. Ei vastaa.)

Aapon Leena:

Saat olla vielä siinä löylyssä, että riittää...

Mäki-Matti:

Vaan poikahan söi silavani... noin ison kimpa-
leen...

Aapon Leena:

Et ole myllärinä ensi kevännä Erkinpäivänä...

Mäki-Matti:

Yhyy. Olisipa sinulla semmoinen akka ja poika
... yhyy...

Aapon Leena:

(Poistuu, paiskaten oven kiinni.)

Mäki-Matti:

(Yksin.) Se oli Aapon Leena! Vaan minkä minä
teen! Poika söi ainoan evääni eikä Josefiina anna
kahvikuppia, vaikka tietää, että ei minulla ole ollut

kahvitilkkaa kahteen kuukauteen... Halley'n tähti... Halley'n tähti... Pitkä häntä perässä, josta paha katku maahan laskee... Kuinka sanoi opettaja? Paljas hajukin jo tappaa, vaikkei itse tähti maata lipaseisikaan... Ja saattaa se sivukin mennä... tämän paikan... Ja jos Norjassa mutkin käypi niin jäähtyy perhana vie, kun tunturien päällitse vihka-see... Lännen taivasta kuuluu menevän ja idän taivasta palaa takaisin... Vaan jos minä Erkinpäiväksi kätkeyn tuonne Kilsivaaran luolaan, jossa on monta kymmentä syltää paksua kalliota kattonani, niin saapi siitä yksi tähti pyrstöineen vihkasta päällitse... ei hajoa... Akan piru ja poika joutavat kyllä vähän kärventymään...

Ojalainen:

(Tulee ja istuu penkille.) Onpa täällä Matti kotosalla.

Mäki-Matti:

Missäpä minä olisin...

Ojalainen:

Jo kuuluu Matti kummia! Jo on nähty Oulussa Halley'n tähti, kun lännen taivaanrantaa on mennä huuhkinut, palava, tulta kipenöitsevä häntä perässä.

Mäki-Matti:

Vai on nähty...

Ojalainen:

Näinä iltoina pitäisi täälläkin näkyä.

M ä k i-M a t t i:

Olisi sitä kummaa nähdä...

O j a l a i n e n:

Nyt ei mitään vaaraa ole — se kulkee niin kaukaa nyt — vaan kuinka käynee keväällä, kun likemäksi maata tulee...

M ä k i-M a t t i:

Silloinko se palaa takaisin?

O j a l a i n e n:

Niin.

M ä k i-M a t t i:

Vaan luulisi sen jäähtyvän kun Norjan merellästi sanotaan käyvän...

O j a l a i n e n:

(*Itselleen.*) Jo onkin ukkoa huiputettu. Lisätäänpä kuormaan kiviä. (*Ääneensä.*) Saattaa jäähtyä, vaan jos hännästä haju, joka on kuin sinistä vitrilliä, maahan laskee, niin kaikki tappaa eikä kuulu kasvavan se paikka viheriää neljänsataan vuoteen...

M ä k i-M a t t i:

Neljänsataan vuoteen!

O j a l a i n e n:

Niin. Ja kartta näyttää, että hyvin likeltä menee...

M ä k i - M a t t i :

Opettaja sanoi itsellään olevan kartan, jossa on tie, jota lentää . . .

O j a l a i n e n :

On se minullakin. (*Ottaa kartan povitaskustaan ja alkaa sitä Matille näyttää.*) Kas tuossa se on nyt likimpänä, kahdeksastoista päivä toukokuuta eli ensi Erkinpäivänä . . . Paras myllynjauhatuksen aika . . .

M ä k i - M a t t i :

Mikä vaara se tämä tässä on? (*Näyttää sormella karttaa.*)

O j a l a i n e n :

Sehän on tämä Kyläharju juuri tämän kylän takana . . .

M ä k i - M a t t i :

No, Virnemäki ja minun pirttini . . .

O j a l a i n e n :

No, näyttää aivan, että ovat samalla linjalla, jota tähti kulkee . . .

M ä k i - M a t t i :

(*Hetken vaitiolon jälkeen.*) Vaan vielähän sitä pitäisi olla vajaa sata vuotta ennenkuin mailman loppu tulee . . .

O j a l a i n e n :

Niinhan pitäisi, vaan kukapa sen niin tarkoin tietää . . .

M ä k i-M a t t i:

(*Istuu penkille.*) Taitavat olla sitten viimeiset ajat ellettävänä . . . Käypiköhän muualla maissa . . . näyttääkö kartta?

O j a l a i n e n:

Venäjälle, Uhtuaan päin näyttää tie osoittavan . . .

M ä k i-M a t t i:

Taitaapa kärventää laukkuryssiltäkin partoja . . .

O j a l a i n e n:

Hullusti pelkäävät ihmiset, ja sanomalehdet kertovat myötäänsä siitä . . . Etköhän sinäkin tee sovintoa akkasi kanssa ja komenna sitä laiskaa poikaasi työhön?

M ä k i-M a t t i:

Josefiina elättää itsensä niinkuin puhe on ollut ja mitä Uno Akseliin tulee niin eipä taida lähteä talvipakkaseen paleltumaan . . .

O j a l a i n e n:

Olet opettanut niin laiskaksi, ett'ei viitsi missään työtä tehdä . . . Vaan jos ei huomenna tule heinäaajoon, niin minä en enään anna velkaa . . .

M ä k i-M a t t i:

Huono sillä on terveyskin ja valittaa, että rintaan pistää. Ja taas kun keväällä myllynjauhatus alkaa, niin ei vikkelämpää mylläriä kuin Uno Akseli on, ole yhtään . . .

Ojalainen:

Vaan jos ei enään tulekaan sitä aikaa!

Mäki-Matti:

No niin. En tiedä. Kysy Uno Akselilta itseltään . . .

Ojalainen:

Rupeanko minä teitä kaikkia palvelemaan! Annas kun tulee kevät ja se Halley'n tähti maahan höyryään löysää, niin etköhän mielelläsi lähtisi töihin . . . Jaara . . .

Mäki-Matti:

(*Kiivastuen.*) Jaarako? Ulos minun huoneestani! (*Tavoittelee asetta, Ojalainen poistuu.*) Tähän tulet komentelemaan ja määräälemään . . . aivan kuin minä olisin velassa . . . (*Kävelee äänettömänä, panee piippuunsa ja miettii.*) Se on pelastukseni, kun pakenen niiksi päiviksi Kilsivaaran luolaan, jossa lappalaiset ennen ovat asuneet . . . Varustan eväät jo ennen valmiiksi . . . Annappa sitten Halley'n tähden huuhkia päällitse, kyllä on sellainen katto, että kestää . . . Sitä paikkaa eivät muut tiedä enkä ilmoita aikeistani Joosefiinalle enkä Uno Akselille . . . joutavat kärventymään . . . Kummalta näytti, kun kartta osoittaa, että ihan tämän Kyläharjun päällitse menee . . . Ojalaiseen, tuohon vanhaan kettuun ei ole luottamista, vaan niinhän sanoi opettajakin . . . joka oikein asiat puhuu . . . Ja koko maailman sanomalehdet siitä kuuluvat kirjoittelevan . . . Mutta sen minä sanon, että lähtö tästä tulee muillekin, jotka samalla

linjalla asuvat: Virnemäkiläisille, Olkkos-Kaisalle ja Aapon-Leenalle . . .

O l k k o s - K a i s a :

(Tulee vauhdilla ja henkäyksissään.) Matti, Matti, viimeiset ajat lähestyvät . . . Missä on Josefiina?

M ä k i - M a t t i :

Raitilla tietenkä . . .

O l k k o s - K a i s a :

Julma kuolema meitä Kyläharjun mökkiläisiä odottaa . . .

M ä k i - M a t t i :

Niin tekee, Kaisa parka. Oletkos valmis lähtemään, vanha valehtelijä?

O l k k o s - K a i s a :

Kukapa täällä valmis on! Luuletko olevasi autuas sillä, että ihmiset sinut rehelliseksi mylläriksi uskovat! Oletkos vaimoasi ja poikaasi ruokkinut?

M ä k i - M a t t i :

Asia on sovittu jo silloin, kun vihille menimme . . .

O l k k o s - K a i s a :

Tässäkö meinaat odottaa, että hirmuista hävitystä tekevä tähti ylitsemme kuumana, tulisena pallona vieriiä! . . .

Mäki-Matti:
 Mihinkäpä kuolemaa pakenee.
*(Ulkoa kuuluu huutoja: Jo näkyy! Lännen tai-
 vasta huuhkii mennä!)*

Olkkos-Kaisa:
 Nyt näkevät tähden! *(Rientää ulos.)*

Ääni ulkona:
 Ei vaikka parhaalla porohärällä perään lähtisi
 sitä saavuttaisi!

Mäki-Matti:
(Hakee lakkiaan ja aikoo rientää ulos.) Merkkejä
 pitää näkymän auringossa, kuussa ja tähdissä!...

Uno Akseli:
(Ovella.) Jo näkyy. Metsäkyliin ja Norjaan päin
 näyttää menevän...

Mäki-Matti:
(Riehuu edestakasin.)

Uno-Akseli:
 Joutukaa katsomaan... Täällä on ulkona paljon
 kyläläisiä...

Mäki-Matti:
 Minä tulen... minä tulen... Halley'n tähti...
 Halley'n tähti... *(Rientää ulos.)*
(Näyttämö on tyhjä hetken aikaa.)

Josefiina:

(Huivitta ja pelästyksissään tulee.) Kiitos Herralle! Nyt tiedän, miten oman ja Uno Akselin hengen pelastan! Hohoi! Ei muuta kun lähdemme Uno Akselin kanssa veljeni Airis-Mikon mökille, joka on tästä peninkulman länteen! Aika on vielä, toukokuuhun monta kuukautta... Antaapas äijän jäädä yksin... joutaapa jo lähtemään pois myllymästä... Pakoon aikoivat Aapon Leena ja Olkkos-Kaisakin, kun opettajalta ja Ojalaiselta kuulivat, että tästä Kyläharjun kautta ruoja palaa takaisin...

(Ojalainen, Luhtaniemi, Olkkos-Kaisa, Aapon Leena ja Uno Akseli tulevat sisälle.)

Uno Akseli:

Kaukana oli vielä sentään!

Ojalainen:

Vaan kauvanko luulet menevän ennenkun tuolla vauhdilla olisi täällä?

(Josefiina, Olkkos-Kaisa ja Aapon Leena itkevät ja uikuttavat.)

Ojalainen:

Viimeisessä lehdessä oli, että etelä-Suomessa jo eräs talonisäntä oli myynyt lehmänsä ja hevosensa...

Luhtaniemi:

Joo, ja eräs maansakin...

(Ulkoa kuuluu Mäki-Matin ääni.)

Josefiina:

Olkaa hiljaa, Matti huutaa jotakin!

Mäki-Matin ääni:

Tulkaa katsomaan! Nyt sillä pyrstö säkenöitsee ja heiluu kun liki vaarain lakia vihkasee... Niin-
kuin tulena palaa...

(Kaikki rientävät ulos.)

Ojalainen:

(Mennessään ulos.) Pitää joutua kirjoittamaan uutista sanomalehteen, että jo on Halley'n tähti tässäkin pitäjäässä nähty.

(Näyttämö tyhjä.)

Mäki-Matti:

(Tullen yksin sisälle.) Virnemäkeen menivät. Sinne meni Josefiinakin ja Uuno Akseli... Taivas se on pääni päällä sininen kuin taulu... Ei hätää vielä... Anteeksiko akalta pyytämään? Tämäpä vasta talvi on! *(Kulkee edestakasin, kosketellen ja liikutellen vähän kutakin esinettä.)* Ei pojat! Ja toinen paikka on kanssa, johon mahdun! Oiva-ajatus! Perunakuoppaan, joka on pirttini parren alla! *(Aukaisee nopeasti laattiassa olevan luukun ja astuu perunakuoppaan. Pää näkyy vielä.)* Tänne on sijaa! Perunatkin siksi loppuvat! Kun varustan tänne evästä pariaksi viikoksi ja ovet ja luukun suljen, niin ei, perhana olla, pääsekään se paha haju parren alle... ja niin henkeni pelastan... *(Painuu kuoppaan.)*

Ojalainen:

(*Tulee.*) Missähän Matti on? Vastahan hän pirttiinsä meni. (*Huutaa perunakuoppaan.*)

Mäki-Matti:

(*Näyttäen päättään.*) Mikä sinut tänne pani huumatamaan? Vastahan menit Virnemäkeen...

Ojalainen:

Palasin kuulemaan alkaisitko tekemään myllyntukkia?

Mäki-Matti:

Myllyntukkia! Tuletko taas minua hännäilemään, kettu! Ei puhettakaan myllyntukista. Mene matkaas!

Ojalainen:

Mitä sinä siellä kellarissa kompuroit? (*Naurahtaa.*)

Mäki-Matti:

Mitä helvettiä tämä sinuun kuuluu! Painu pois minun huoneestani!

Ojalainen:

Matti, Matti! Muista, että kovat ajat ovat edessäsi!

Mäki-Matti:

Anna olla vaan! (*Nousee kiireesti laattialle ja hakee asetta.*) Enkö minä saa rauhaa kotonani! (*Heit-*

tää jakkaralla Ojalaista, joka poistuu sukkelasti ovesta.)
 Tähän tulet viisauttasi jakamaan! Läksitpä! (*Panee
 luukun kiinni ja vaipuu mietteisiin.*) Niin! (*Näyt-
 tää tulevan kovaan tunnon vaivaan.*) Maailman loppu
 ja tulinen helveti edessä! Vaan minähän olen re-
 hellinen mies . . . Matti Väylä . . . En minä ole varas
 enkä huorintekijä, niinkuin Josefiina, jolla oli kaksi
 lasta ennenkuin naimisiin menimme ja mitä lie
 muita syntejä . . . Vaan minä kyllä henkeni pelastan
 . . . Tuonne noin vaan niiksi päiviksi . . .

Esirippu.

TOINEN NÄYTÖS.

Kesä-ilta Mäki-Matin pirtin edustalla. Taaempänä korkeat metsäinen harju, josta polku tuopi pirtin eteen. Teitä ja polkuja oikealle ja vasemmalle. Mäki-Matti kävelee kiivasta vauhtia harjua alas pirttinsä eteen, johon pysähtyy, silmäillen kaikille ilmansuunnille ja taivaalle.

M ä k i - M a t t i :

Harjun laella kävin, josta kauas pohjoisen taivaalle näkee, mutta en mitään kummempaa nähnyt taivaanrannalla liekehtivän. Ja nyt pitäisi tulla! Mutta jos ohi vielä menisi . . . niin lupaanpa olla Josefiinalle rakas aviomies ja Uno Akselille kelpo isä . . . Herra! Kuule rukoukseni! Ei näy missään päin kummempaa liikettä kuin ennenkään . . . Vaan nyt hän onkin vasta aamupuoli päivää . . . Ja Josefiina ja Uno Akseli yhä ovat poissa . . . ehkä ainaiseksi poistuneet . . . Kummaa, etteivät ihmiset tuon enempiä pelkää, vaan touhuavat niinkuin ennenkin! Vaan valmiina ovat minulla eväät pottukuopassa pariksi viikoksi, tupasta ja tulitikuista alkaen.

Ojalainen:

(Tulee äkkiä Matin selän takaa.) No hyvää huomenna Matti! Mitäs Matille kuuluu?

Mäki-Matti:

(Kovin pelästyksissään ja hämmentyneenä.) Mitäs sitä pitäis kuulua. (Silmii ympäri taivasta.)

Ojalainen:

Myllyvesi on hyvä. Kuuletko, kuinka oja tulvimaan pauhaa?

Mäki-Matti:

Mitä puhut?

Ojalainen:

Etkö lähtisi myllyäni laittamaan käyntiin? Eivät sitä muut kuitenkaan osaa.

Mäki-Matti:

Mitä puhut?

Ojalainen:

Mies! Mikä sinun on? Olethan valkea naamalattasi kuin nauris. Mitä äsken kyläharjulla kävit?

Mäki-Matti:

(Hätääntyen.) Uunihakoja kävin hakemassa.

Ojalainen:

Vai uunihakoja! Saitkos?

Mäki-Matti:

(*Itselleen.*) Taivas se on pääni päällä sininen kuin taulu... Lämminpä nyt on ilma...

Ojalainen:

Ja Erkinpäivä on mennyt eikä Halley'n tähteä ole näkynyt...

Mäki-Matti:

Erkinpäiväkö mennyt? Tänänhän se on. (*Katselee epäilevästi Ojalaiseen.*)

Ojalainen:

Toissapäivänä jo on Erkinpäivä ollut ja se päivä, jona Halley'n tuli palata. Mutta ei ole kuulunut...

Mäki-Matti:

(*Tekee kummallisia riemullisia liikkeitä.*) Ei ole kuulunut! Jokohan jäähtyi ainakin, kun Norjan tuntureille joutui!...

Ojalainen:

Epäilemättä on sammunut sinne, niin on jo lehdissäkin.

Mäki-Matti:

Maailman loppua ei siis tulekaan!

O j a l a i n e n :

Mitä hulluja! Lähde myllyä laittamaan käyntiin!
(*Luhtaniemi tulee.*)

L u h t a n i e m i :

Täälläpä kohtaan myllärin kotona. Etköhän läh-
tisi teroittamaan meidän myllynkiviä.

M ä k i - M a t t i :

No, jahka tässä syön ja ehdin.

L u h t a n i e m i :

Myllyvettä on runsaasti. Ja myllyt pitää saada
käymään . . .

M ä k i - M a t t i :

Niinpä tietenkin. (*Katsellen kumpaakin epäluuloi-
sesti.*)

O j a l a i n e n :

Iloitse Matti nyt, kun tuo kirottu tähti, jota koko
mailma on pelännyt, ei osunutkaan tälle Kyläharjun
kohdalle! Ja tule myllyille.

L u h t a n i e m i :

Niin, Matti rakas! . . . Tule nyt panemaan myllyt
iloiseen käyntiin niinkuin ennenkin!

M ä k i-M a t t i:

No, jahka tässä syön ja joudun . . .

(*Ojalainen ja Luhtaniemi menevät.*)

M ä k i-M a t t i:

(*Yksin taivaalle silmäillen.*) Puhuivatko totta? Olenko päivälaskussa erehtynyt! Hulluksihan on tehnyt miehen tämä ijankaikkinen odotus ja maailman lopun pelko. (*Kävellen naurusuin ja kepeästi.*) Jopahan kävi sittenkin ennustukseni toteen . . . että jäähtyy, jäähtyy pakana vie, kun pakkasöinä Lappia halki pyrstöineen vihkasee . . . Eikö liene pudonnut mereen, joka kuuluu sulana olevan. (*Tirkistelee pitkin tietä.*) Mutta ketä ovat nuo, jotka maantieltä poikkesivat tälle myllytielle ja tännepäin tulevat? No, ei kahta yhdenlaista . . . Kävelystä on selvään Josefiina nyytti kainalossa ja toinen on Uno Akseli, laukku seljässä . . . Nyt palaavat Airis-Mikon mökiltä, jossa kevättalvea ovat viettäneet . . . Nyt uskaltavat tulla, kun ei Halley'n tähti osunutkaan tänne . . . (*Käy piiloon kiven taakse, josta näkee pirtin ovelle.*) Menempä tästä vähän kalvepaikkaan katsomaan.

(*Josefiina ja Akseli tulevat. Josefiinalla nyytti kummassakin kädessä. Uno Akselilla laukku seljässä ja palava sikaari suussa.*)

J o s e f i i n a:

Matti ei näy olevan kotona, luulen.

U n o A k s e l i:

Tikku näkyy olevan sinkilässä. (*Seisahtuvat pirtin eteen ja tirkistelevät sisälle vuoroin kummastakin akkunasta.*)

Josefiina:

Jos Matti arvaisi, kuinka hyviä tuliaisia meillä on, niin kyllä kotia kiirehtisi.

Uuno Akseli:

Epäilemättä.

Josefiina:

Näkyykö Aapon Leenan pirtiltä mitään?

Uuno Akseli:

Savu näkyy nousevan. Eläjät siellä ovat.

Josefiina:

(*Riemussa.*) Ja kaikki täällä on paikoillaan, niinkuin ennenkin. Pirtti tässä, tuossa pellot ja tuolla tuttu, metsäinen harju, jossa linnut laulavat. Kuuletkos lintujen laulua, Uuno Akseli?

Uuno Akseli:

Ja oja pauhaa niinkuin ennenkin keväisin... ja jopahan kuuluvat myllytkin olevan käymässä...

Josefiina:

Kaikki, kaikki on paikoillaan. Mutta missä on rakas mieheni Matti! Onko hengissäkään enään! Rakas mieheni Matti!

Uuno Akseli:

Mitäs tuossa huutaa! Käykäämme sisälle, että saamme kahvit keitetynksi.

Josefiina:

Kaikki olisi hyvin, kun rakas mieheni Matti...

Mäki-Matti:

(Tullen kiven takaa ja pyyhkien silmiään.) Täällä minä olen, rakas Josefiina ja poikani Uuno Akseli...

Josefiina:

(Kätellen Mattia.) No terve ja terveisiä meidän matkoiltamme. Uuden puseron lähetti Airis-Maija sinulle, Mikko uudet kintaat ja kengäksset ja paitavaatetta... Uuno Akseli! Tarjoo isällesi sikaari.

Uuno Akseli:

Tässä olisi...

Josefiina:

Kaikki on hyvin taas, paremmin kuin koskaan ennen ja väkevän tulokahvin nyt keitämme...

Mäki-Matti:

Minulla onkin hyvin kuivia honganoksia...

Josefiina:

Pelko oli sielläkin, mutta mitään ei näkynyt eikä kuulunut. Ja tiedätkö Matti, että Uno Akseli on ansainnut uuden puvun ja vielä on tupakkarahaakin...

Mäki-Matti:

Tämä on kumma kevät... kuoleman ja elämän kevät... Yhy... Yhy...

Josefiina:

Oikein! Tämä on elämän ja kuoleman kevät. Mitä tänne kuuluu? Missä ovat naapurit Aapon Leena ja Olkkos-Kaisa?

Mäki-Matti:

En koko kevännä ole nähnyt. Itsekin olen elänyt elämän ja kuoleman välillä. (*Aapon Leena tulee juosten ja lankeaa kaulaan Josefinalle.*)

Aapon Leena:

Herra on kuullut rukouksemme. Ja mikä ilo nähdä, että tekin, mies ja vaimo nyt rakkaasti toisianne kohtelette. (*Olkkos-Kaisa tulee juoksujalassa.*)

Olkkos-Kaisa:

Terve tulemaan hauskaan pirttiisi takaisin, rakas Josefiina!

Josefiina:

Niinpä tietenkä. Ja tämän komean kuusikkoisen harjun alle, jossa myllyt jauhavat ja linnut laulavat...

Olkkos-Kaisa:

Joo ja käet keväisin kukkuvat.

Josefiina:

Uno Akseli, tarjoo Leenalle ja Kaisallekin sikaa-rit... Nyt on ilon päivä kun entiselläni näen armaan kotini ja naapurini, jotka luulin tulisen Halley'n tähden hännän alle joutuvan...

Mäki-Matti:

Vajaa sata vuotta sitä on kirjoitustenkin jälkeen vielä ennenkuin mailman loppu...

Uno Akseli:

Hyväpä nyt taitaakin olla myllyvesi, koska noin vaahtona näkyy tampulan kahta puolta myllertävän...!

Mäki-Matti:

Hyvät vedet! Hyvät vedet!
(*Ojalainen ja Luhtaniemi tulevat.*)

Josefiina:

Sisälle tulkaa kaikki! Komeat tulokahvit nyt keitän ja vehnäsen kanssa tarjoon. Ojalaisen ja Luhtaniemen isännät tulkaa tekin!

Ojalainen:

Läksimme vaan Mattia kiirehtimään myllyn takomiseen . . .

Luhtaniemi:

Uno Akseli! Minä katson sinuun. Sinulla on isäsi mylläri lahja! Nyt reippaaksi mylläriksi ala.

Aapon Leena:

Niin pian on kesäleipä ansaittu.

Mäki-Matti:

Mitä sanot, Uno Akseli, itse?

Uno Akseli:

Jahka tässä syön ja levähdän.

Luhtaniemi:

No niinpä tietenkin!

Ojalainen:

No, niinpä on sitten meidän kylässä jälleen kaksi uljasta mylläriä, Matti Väylä ja hänen reipas poikansa, Uno Akseli . . .

Aapon Leena:

Juuri niinkuin sanotte Ojalainen.

Ojalainen:

Niin ja hänen reipas poikansa, Uuno Akseli, jotka yhdessä kylän myllyjä hoitavat ja Matin oiva ja vikkellä vaimo, notkeajalkainen Josefiina, kahvia uljaille mylläreille tuopi...

Aapon Leena:

Joo. Ja rauha ja rakkaus on...

Olkkos-Kaisa:

Niinpä tietenkin!

Mäki-Matti:

Halley'n tähti... Halley'n tähti!

Josefiina:

Mitä Matti sanoo?

Ojalainen:

Hän iloitsee niinkuin me kaikin tänä koreana toukokuun päivänä, koska maailma vielä vanhalla paikallaan seisoo, myllyt jauhavat ja linnut laulavat.

Mäki-Matti:

(Riemussa.) Enkö minä oikein ennustanut! Enkö minä oikein ennustanut! Ha-ha-ha! Saakeli vie!

Josefiina:

Mitä Matti? Mitä olet ennustanut? *(Kaivaa nyyteistään Matille tuliaisia.)*

Mäki-Matti:

Että jäähtyy perhana vie, kun Lappia halki talvi-
öinä mennä vihkasee... ha, ha, ha. Saakeli vie!

Josefiina:

Tässä kintaat! Mutta nyt sisälle kaikin! Kym-
mentä kieltä puhuvan kahvin nyt keitän...

Mäki-Matti:

Minulla on hyviä honganoksia. (*Rientää pirtin
päähän.*)

Josefiina:

Kaikin sisälle nyt! Välkomme! (*Menevät sisälle,
Uno Akseli jälkimäisenä, laukku seljässä.*)

Mäki-Matti:

(*Tullen pirtin takaa, honganoksia sylissä. Me-
nee ovelle.*) Halley'n tähti... tähti... Pahempi
haju kuin karpän hännässä... Palelluitpa...
palelluitpa... Saakeli vie! (*Mene sisälle.*)

Esirippu.

- N:o 41 Kilpakosijat, 2 n. Evald J. (6 h.) 75 p.
 N:o 42 Langaton telefooni, 2 n. Evald J. (8 h.) 75 p.
 N:o 43 Laulutaiteilija, yksinpuh. Aaro Vallinmäki. (2 h.) 40 p.
 N:o 44 Suuruudenhulluutta, 1 n. Ossi Juhanus. (6 h.) 75 p.
 N:o 45 Hetken lapsi, 3 n., Veijon-Veikko. (8 h.) 75 p.
 N:o 46 Suuria tuumia, 1 n., Evald J. (6 h.) 75 p.
 N:o 47 Vaalipuuhissa, 1 n. A. T. (8 h.) 75 p.
 N:o 48 Yksimieliset, 2 kuv. Anton Hasti. (5 h.) 60 p.
 N:o 49 Lakkoja, 2 os. vuoropuhelu M. V. (4 h.) 75 p.
 N:o 50 Lesken kanssa naimisiin, 1 n. J. Sjöström. (6 h.) 75 p.
 N:o 51 Noidan kosto, 3 n. K. O. Tanner. (11 h.) 1:50 p.
 N:o 52 Profeetta, 4 n. U. V. Valakorpi. (11 h.) 1:50 p.
 N:o 53 Murtovaaralaiset, 3 n. Evald J. (8 h.) 1 mk.
 N:o 54 Kosimassa, 1 n. Veijon-Veikko. (5 h.) 75 p.
 N:o 55 Kuolema, 1 n., U. W. Valakorpi (4 h.) 75 p.
 N:o 56 Talonpoika satimessa, 3 n., L. Holberg — Larin-Kyösti.
 (12 h.) 1 mk.
 N:o 57 Araapilainen pulveri, 1 n., L. Holberg — Larin-Kyösti.
 (8 h.) 60 p.
 N:o 58 Särjetty sydän, 2 n., K. A. Puhdaskoski. (6 h.) 75 p.
 N:o 59 Sorretun kosto, 5n. J. H. Tuhkanen. (16 h.) 1 mk.
 N:o 60 Pikkukaupunki, 4 n., U. W. Valakorpi. (20 h.) 1:25.
 N:o 61 Maalaisia neuvomassa, 3 n., Väinö Kataja. (15 h.) 1:50.
 N:o 62 Kun agronomi saapui, 1 n. Vilho Leino. (9 h.) 75 p.
 N:o 63 Kärkureita, 1 n., Vilho Leino. (6 h.) 75 p.
 N:o 64 Naapurit, 1 n., U. W. Valakorpi. (11 h.) 75 p.
 N:o 65 Aave, 1 n., U. W. Valakorpi. (4 h.) 50 p.
 N:o 66 Mustasukkaisia, 1 n. Yrjö Heilala. (7 h.) 50 p.
 N:o 67 Kuninkaan tuomio, 3 n., Otto Vilho. (8 h.) 1 mk.
 N:o 68 Talonkatsojaiset, 1 n. Korhos-Heikki. (5 h.) 50 p.
 N:o 69 Aarteen kaivajat, 3 n., Larin-Kyösti. (10 h.) 2 mk.
 N:o 70 Kun piikat ovat lakossa, 3 n., Martti Wuori, (6 h.) 2 mk
 N:o 71 Märta Lejonhufvud 1 n., Martti Wuori. (5 h.) 50 p
 N:o 72 Naimiskaappa, 1 n., Martti Wuori, (5 h.) 75 p.
 N:o 73 Seinä väliä, 1 n., Martti Wuori. (4 h.) 75 p.
 N:o 74 Lakossa, 3 n., Kalle Santavuori. (13 h.) 75 p.
 N:o 75 Matkustava agronomi, 3 n., U. W. Valakorpi. (10 h.) 1 mk.
 N:o 76 Yöjuna odotellessa, 1 n., Yrjö Heilala. (9 h.) 50 p.
 N:o 77 Kälyjensä ahdistama, 1 n., Yrjö Heilala. (8 h.) 50 p.
 N:o 78 Mielipuolen kosto, 2 n., K. A. Puhdaskoski. (5 h.) 50 p
 N:o 79 „Karhujen“ kynsissä, 1 n., Yrjö Heilala. (8 h.) 50 p.
 N:o 80 Mustalaisen kosto, 3 n., Kalle Tähtelä. (4 h.) 75 p.
 N:o 81 Siirtolaiset, 3 n., K. O. Tanner. (9 h.) 75 p.
 N:o 82 Juutalainen, 1 n., J. A. Heino. 75 p.
 N:o 83 Luulojen uhrin, 1 n. Kalle Santavuori. (6 h.) 75 p.
 N:o 84 Hirvijahdissa, 1 n. Kyösti Korpikivi. (9 h.) 75 p.
 N:o 85 Saiturin perintö, 1 n., Kyösti Korpikivi. (5 h.) 50 p.
 N:o 86 Kun vaaria narrattiin, 1 n., Kyösti Korpikivi. (7 h.) 75 p
 N:o 87 Kuvernööri tulee, 2 n., Kyösti Korpikivi. (7 h.) 75 p.
 N:o 88 Mailman loppu, 1 n., Yrjö Yläne. (7 h.) 75 p.
 N:o 89 Sulhanen vankilasta, 1 n., K. J. Tuulensuu. (5 h.) 75 p.
 N:o 90 Silinterihattu, 2 n., J. M—aa. (7 h.) 75 p.
 N:o 91 Ka, sinäkö se olitkin? 2 n., J. M—aa. (8 h.) 75 p.
 N:o 92 Naimishommissa, 1 n., Liina Kahma. (6 h.) 75 p.

- N:o 93 Kun rouva ei ole kotona, 1 n., Vilho Velho. (4 h.) 75 p.
 N:o 94 Kultainen sydän, 2 n., J. M. . . aa. (5 h.) 75 p.
 N:o 95 Pettymys, 1 n., Korhos-Heikki. (5 h.) 50 p.
 N:o 96 „Rautatiehallitus“ istuu, 1 n., Yrjö Heilala. (8 h.) 1 mk.
 N:o 97 Pohjoisnavalla, 1 n., Alarik Korhonen. (5 h.) 50 p.
 N:o 98 Sokkosilla, 1 n., Eetu Antelo. (8 h.) 75 p.
 N:o 99 Kauppa-onni, 1 n., Yrjö Heilala. (7 h.) 75 p.
 N:o 100 Harha-askeleita, 1 n., U. W. Valakorpi. (5 h.) 1 mk.
 N:o 101 Ilkeää unta, 1 n., Yrjö Heilala. (6 h.) 50 p.
 N:o 102 Kiusallinen palvelija, 2 n., Yrjö Heilala. (6 h.) 75 p.
 N:o 103 Lastenkaupat, 2 n., Korhos-Heikki. (7 h.) 75 p.
 N:o 104 Hiiri, 1 n., Vilho Velho. (5 h.) 75 p.
 N:o 105 Kylänkellot, 1 n., Aaro J. Vallinmäki. (4 h.) 75 p.
 N:o 106 Salapolttajat, 3 n., Eia Mustamaa. (11 h.) 75 p.
 N:o 107 Osuuspäivillä, 1 n., K. Halonen. (8 h.) 75 p.
 N:o 108 Poliittinen parturi, 2 n., K. Korpikivi, (9 h.), 75 p.
 N:o 109 Mätäkuussa, 1 n., Väinö Aronen (9 h.), 75 p.
 N:o 110 Porrassalmella, 1 n., Olli Salmelainen, (8 h.), 75 p.
 N:o 111 Onnenpotkaus, 3 n., Lähteenpuro. (12 h.) 1 mk.
 N:o 112 Valea kohti, 2 n., Viiro. (12 h.) 75 p.
 N:o 113 Kahvilan kaisu, 2 n., Korhos-Heikki. (10 h.) 75 p.
 N:o 114 Velisurmaaja, 3 n., Korhos-Heikki. (4 h.) 50 p.
 N:o 115 Väkeviä voimia, 2 n., U. W. Valakorpi. (8 h.) 1 mk.
 N:o 116 Lehtoset ja Mehtoset, 1 n. Lauri Pohjanpää (11 h.) 75 p.
 N:o 117 Kun naiset pelkäävät, 1 n. Ville Akkanen. (7 h.) 75 p.
 N:o 118 Raatimieheksi, 2 n., Olli Salmelainen. (18 h.) 1 mk.
 N:o 119 Ovet varkaat 1 n., Ruupert Kainuulainen (9 h.) 1 mk.
 N:o 120 Tuomas Ronkainen, 2 n., Sakari Pyysalo. (7 h.) 1 mk.
 N:o 121 Torpan tyttö, 2 n., Kalle Santavuori. (7 h.) 75 p.
 N:o 122 Halley'n tähti, 2 n., Väinö Kataja. (7 h.) 75 p.
 N:o 123 Kirous ja kihlaus, 1 n., I. Rihiniemi. (4 h.) 75 p.
 N:o 124 „Hieno käytös“, 2 n., Eero Eerola. (9 h.) 75 p.

Tämä on laajin ja ensin käytetty näytelmäkirjasto!

Sarjaa jatketaan.

„Huviohjelmien avuksi“

nimisessä sarjassa on ilmestynyt 29 numeroa. Myydään kaikissa kirja-kaupoissa.

Täydellinen luettelo

(Näytelmä-Opas) näytelmistä ja Huviohjelmien avuksi sarjasta saadaan ilmaiseksi kaikista kirjakaupoista ja kustantajalta.

Hinta 75 p.